

Titel: I.

Citation: "I.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e19435/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel VII.

Om Bærneeting, Straffelagers forening og Redlige Grænser for Embedshandlinger i Strafferetspleien.

I.

Enkelt Bærneeting.

§ 60.

Enkeltstående Retshandlinger, om hvilke der bliver Spørgsmaal, førend eller efter at Sag er begyndt, foretages i den Retskreds, hvor den Person bor eller opholder sig, eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 61.

Straffelager forfølges ved de nedenfor anførte Bærneeting. Reglerne herom finde Anvendelse saavel med Hensyn til Forundersøgelsen som med Hensyn til Behandlingen ved den dømmende Ret.

§ 62.

Ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretagen, kunne alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser forfølges. Udtræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Bærneeting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgjøre flere i forskellige Retstredje foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Bærneeting efter foranstaaende Regler, tilfammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retstredje, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retstredje en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgningen ske ved en hvilkensemhelst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 63.

Som Gjerningsstedets Bærneeting ved Forbrydelser, der begaaes udenfor Kongerigets Eoterritorium ombord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at læsse eller lade.

§ 64.

Ved den Ret, i hvis Kreds den Sigtede bor, eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kann: forfølges:

- 1) de under de danske Domstoles Paasendelse hørende Forbrydelser, som begaaes udenfor Kongerigets Grænser;
- 2) de Forbrydelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 35), uden Hensyn til, om de paatales af ham eller af Andre, samt de Handlinger, som paatales af Private i Medfør af § 39;
- 3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge Andendelsen af § 62.

Danske i Udlandet ansatte, med Exterritorialitetsret forsynede Embedsmænd og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i Kjøbenhavn, forsaavidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det Samme gjælder, indtil anderledes bestemmes,

om danske Underkætter, som ifølge traktatmæssige Bestemmelser ikke kunne jages i det Land, hvor de have eller have haft Bopæl.

§ 65.

De i § 64 ommeldte Forbrydelser kunne ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis Kreds den Sigtede i Medfør af de om Anholdelse og Fængsling givne Regler, er bleven paagreben.

§ 66.

Sager mod en Forening til dens Ophevelse i Medfør af Grundloven af 28de Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3die Januar 1851 § 14, ifr. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Sag angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299 forfølges ved et af de i §§ 62—65 ommeldte Børnething.

§ 67.

Retshandling, ved hvilke Sag mod en Person indledes, kunne i paatværgende Tilfælde uden Hensyn til de ovenstaaende Regler foretages af Underdommeren i den i § 64 ommeldte Retskreds. Sagen afgives snarest muligt til den kompetente Ret.

Iøvrigt kan Afviselse fra Reglerne om Børnething for Sager, der høre under Stats- anlagerens eller Politimesterens Virkekræft, paa Andragende, og naar særegne Grunde findes at tale derfor, beslattes af Landsretten, derjom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde af Højesteret (§ 108).

I Sager, som paatales af Private i Henhold til § 39, kan Afviselse vedtages af Partene.

§ 68.

Retten prøver i Umiddelbar Medfør, om Sagen er indbragt for ret Børnething. Under Hovedforhandlingen samt i Sager, der paatales i Henhold til § 39, kan Afvisning paa Grund af Børnethingsreglernes Tilfældighed dog kun finde Sted, naar Indsigelse gjøres; Indsigelse bør fremsættes for Anklagestriftets Opklæning, eller i Rævningsalager førend Ledtrækning til Udtagelse af Rævninger begynder, og den er udelukket, naar den Sigtede, førend Hovedforhandlingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er Ret.

At Forundersøgelse eller Retshandling udenfor Hovedforhandlingen ikke ere foregaaede ved rette Børnething, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgjørelser af et Børnethingspørgsmaal, kan det af Anklageren indbringes til Afgjørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret. Dermed finde iøvrigt Reglerne om Rettsmidler Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgjørelse.

§ 69.

Mellem flere Børnething, ved hvilke Sagen kan forfølges, har Anklageren Valget. Fra den Ret, ved hvilken Forfølgning først er begyndt, kan Sagen kun gaa over til et andet Børnething, naar i en privat Sag (§ 39) den Sigtede samtykker, og i offentlige Sager, naar Retten paa Anklagerens Andragende formedelt Vidners Bopæl eller af anden særegen Grund finder det hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den sættes overordnede Ret (§ 108).

Valg af Ret til Forundersøgelsen er ikke bindende for Valget af den dømmende Ret.

II.

Forening af Straffesager.

§ 70.

Søgsmaal mod den samme Person for forskellige strafbare Handlinger samt mod flere Personer som delagtige i en strafbar Handling kunne af den eller de Paataleberettigede forenes til een Sag. Hinder Forfølgningen Sted samtidig, henholdsvis for Undersøggelsesdommeren eller den dømmende Ret, skulle Søgsmaalene forenes, medmindre Paataalen tilkommer flere Private.

Retten forbeholdes den i §§ 72—74 omhandlede Myndighed.

§ 71.

Naar i Henhold til § 70 flere Forbrydelser forfølges under Et, kan Forfølgningen iværksattes ved enhver Ret, som er Bærnerthing for nogen af de paagjældende Forbrydelser; dog kan kun et af Gjerningsstedernes Bærnerthing vælges, naar nogen af Forbrydelserne hører til dem, der alene kunne forfølges ved et saadant Bærnerthing. Hører nogen af de Forbrydelser, mellem hvis Bærnerthing Valg findes, for Underretten, medens en eller flere andre høre under Landsrettens Paafjendelse, træder i Underrettens Sted den Landstret, i hvis Kreds den er beliggende. Jovrigt finde ved foranstaaende Regel §§ 67—69 tilsvarende Anvendelse.

§ 72.

Retten kan paa Andragende eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager, som ere forenede i Henhold til § 70. Det beror paa Retten, om de Sager, som kan paa Grund af Foreningen forfølges for den, efter Adskillelsen fremdeles skulle behandles ved den eller ikke; samme Regel gjælder, naar Foreningen ophører af anden Grund, saasom Trafald af Forfølgning.

§ 73.

Retten kan beslutte, at selvstændige, henholdsvis for Undersøggelsesdommeren eller den dømmende Ret sværende Straffesager skulle forbindes til een Sag, dog, naar Søgsmaalene ikke staa i det i § 70 forudsatte Forhold til hinanden, kun, naar ingen af Parterne gjør Indsigelse derimod.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne svæve, eller, hvis Spørgsmaal er om Forening af Sager, som ere anhangiggjorte dels for Landstretten, dels for en under den hørende Underret, af Landstretten. Forfølges Sagerne ellers for forskellige Retter, og der ikke er Enighed, afgjøres Spørgsmaalet af vedkommende overordnede Ret (§ 108).

§ 74.

Forandring i Rettens Beslutninger i Medfør af §§ 72 og 73 kan finde Sted; dog bliver Beslutningen herom, forsaavidt der tillige opstaar Spørgsmaal om Overgang af en Sag til en anden Ret, at tage paa den i § 73 2det Stykke foreskrevne Maade.

§ 75.

Den, der siges af den Forværmede for Reformærmetter eller personlig Overlast, kan anlægge Modfølgemaal for lignende Forhold, som har givet Anledning til Gjerningen, ved Føvefølgemalets Bærnerthing. Reglerne i §§ 72—74 finde hermed Anvendelse.